

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 26Cbi/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115215992
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7115215992.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v spore žalobcu: UBC 2020, k.s., so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 151 135, správca konkurznej podstaty úpadcu KOVOD, a.s. „v konkurze“, Partizánska cesta 91, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 052 957, zastúp. spoločnosťou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1. Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica (adresa kancelárie Južná trieda 48, 040 01 Košice), IČO: 44 088 833, správca konkurznej podstaty úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. v konkurze, Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623, zastúp. JUDr. Tomášom Hláčikom, advokátom, Železničná 173, 976 62 Brusno, IČO: 40 892 484, 2. A. B. C., a.s., D. XX, A. XXX, XXX XX E. X, A. F., G.: XX XXX XXX, zastúp. spoločnosťou Matejka Friedmannová s.r.o., Dunajská 48, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 248 998, v konaní o návrhu žalobcu na určenie popretej pohľadávky takto

rozhodol:

I. U r č u j e s a, že pohľadávky konkurzného veriteľa KOVOD, a.s., v konkurze, so sídlom Partizánska 91, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 052 957, ktorého správcom konkurznej podstaty je spoločnosť UBC 2020, k.s., Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 151 135, prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 zo dňa 31.03.2015 v súhrnnej výške 22 264 075,61 EUR a čo do poradia ako iná pohľadávka v konkurze vedenom na Mestskom súde Košice na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., v konkurze, so sídlom Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623, zapísané do konečného zoznamu pohľadávok pod číslami 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616 a ktoré boli popreté čo do poradia, uspokojenia zo strany správcu konkurznej podstaty úpadcu ako žalovaného v 1. rade a zo strany veriteľa A. B. C., H., ako žalovaného v 2. rade, sú čo do prihláseného poradia nesporné a budú sa v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., v konkurze, so sídlom Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623 pod sp. zn. 31K/58/2014 uspokojovať v poradí ako iné pohľadávky.

II. Žalobcoví p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 19.06.2015 právny predchodca žalobcu G. H. I. (správca konkurznej podstaty úpadcu KOVOD, a.s. „v konkurze“) v konaní proti právnomu predchodcovi žalovaného v 1. rade KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s. (správca konkurznej podstaty úpadcu

SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. v konkurze) a žalovanému v 2. rade A. B. C., H. žiadal, aby súd určil, že pohľadávky konkurzného veriteľa KOVOD, a.s. v konkurze, so sídlom: Partizánska 91, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 052 957, ktorého správcou konkurznej podstaty je Ing. Andrej Konkol, so sídlom kancelárie T. Vansovej 2333/28, 960 01 Zvolen (v tom čase bol správcou), prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 zo dňa 31.03.2015 v súhrnnej výške 22 264 075,61 EUR a čo do poradia ako „Iná pohľadávka“ v konkurze vedenom na Okresnom súde Košice I na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., v konkurze, so sídlom: Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623, zapísané do konečného zoznamu pohľadávok pod č. 502 až 616, a ktoré boli popreté čo do poradia uspokojenia zo strany správcu konkurznej podstaty úpadcu ako žalovaného v 1. rade a zo strany veriteľa spoločnosti A. B. C., H. ako žalovaného v 2. rade, sú čo do prihláseného poradia nesporné a budú sa v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. „v konkurze“, so sídlom: Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623 pod spis. zn. 31K/58/2014 uspokojovať v poradií ako „Iné pohľadávky“. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2.Právny predchodca žalobcu uviedol, že Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 31K/58/2014, zo dňa 09.02.2015, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 31/2015 dňa 16.02.2015 vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. so sídlom na ulici Priemyselná 720, 072 22 Strážske, IČO: 36 772 623, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Košice I, v odd. Sa vo vložke číslo 1419/V a do funkcie správcu úpadcu ustanovil spoločnosť KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s., Štúrova 27, 040 01 Košice, IČO: 47 969 121, zapísanú v obchodnom registri Okresného súdu Košice I v odd. Sro vo vložke číslo 451/V. V základnej prihlasovacej lehote právny predchodca žalobcu prihlásil súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015 pohľadávky v súhrnnej výške 22 264 075,61 EUR, pričom tieto pohľadávky boli čo do poradia prihlásené ako „Iná pohľadávka“. Správca úpadcu zapísal právnym predchodcom žalobcu prihlásené pohľadávky do zoznamu pohľadávok pod poradovými číslami 502 až 616. Podľa ustanovenia § 32 ods. 3 písm. a) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej už len ako „ZKR“) správca v zákonom stanovenej lehote, ktorá mu bola uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 26.03.2015 predĺžená o 15 dní, poprel tieto pohľadávky prihlásené do konkurzného konania vedeného pod spis. zn. 31K/58/2014 a zapísané do zoznamu pohľadávok pod č. 502 až 616 čo do poradia, a to z dôvodu spriaznenosti žalobcu s úpadcom. Uvedené popretie správca úpadcu dňa 18.05.2015 zapísal do zoznamu pohľadávok a následne dňa 19.05.2015 doručil zoznam pohľadávok s vyznačeným popretím pohľadávok na súd. Popretie pohľadávok bolo právnemu predchodcovi žalobcu oznámené písomne a doručené dňa 27.05.2015. Ako uznané poradie zo strany správcu úpadcu bolo poradie v zmysle ust. § 95 ods. 2 ZKR – podriadená pohľadávka. Dňa 20.05.2015 bolo právnemu zástupcovi právneho predchodcu žalobcu písomne oznámené popretie týchto prihlásených pohľadávok zo strany veriteľa spoločnosti A. B. C., H. (žalovaný v 2. rade). Predmetné pohľadávky boli popreté čo do poradia z dôvodu spriaznenosti úpadcu so žalobcom a veriteľ A. B. C., H., uviedol ako uznané poradie – podriadená pohľadávka podľa § 95 ods. 2 ZKR. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2K/12/2015 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka KOVOD, a.s., so sídlom: Partizánska 91, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 052 957 a do funkcie správcu úpadcu bol ustanovený Ing. Andrej Konkol, so sídlom kancelárie T. Vansovej 2333/28, 960 01 Zvolen. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 88/2015 zo dňa 12.05.2015 a jeho účinky nastúpili dňa 13.05.2015. Poukázal na ust. § 17 ods. 4 ZKR. Dôvodom popretia pohľadávok prihlásených do konkurzného konania je popretie poradia prihlásených nezabezpečených pohľadávok „Iná pohľadávka“, nakoľko podľa tvrdení žalovaných existuje spriaznenosť medzi žalobcom a úpadcom prostredníctvom fyzickej osoby J. C. E.. Podľa názoru žalovaných tak mali byť tieto pohľadávky uznané ako podriadené pohľadávky v zmysle § 95 ods. 2 ZKR. Právny predchodca žalobcu nesúhlasil s dôvodmi popretia poradia prihlásených pohľadávok. Tvrdil, že: a) právny predpis nemôže pôsobiť retroaktívne, b) zároveň v súčasnosti odpadol akýkoľvek dôvod spriaznenosti z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu a c) výklad právnych noriem musí byť na prospech ich adresátov a má umožniť ich bezproblémovú aplikáciu a nie naopak, ochranu práv účastníkov obmedzovať, či dokonca znemožňovať. V súlade s § 95 ods. 3 ZKR: „Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom; na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok zabezpečovacím právom sa v konkurze neprihliada.“ Uvedené ustanovenie ZKR bolo do zákona inkorporované novelou zákona č. 348/2011 Z.z., ktorou sa menil a dopĺňal zákon č. 7/2005 Z.z., a ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.01.2012. V tejto súvislosti si poukázal na opätovnú imperfektnosť tohto zákonného znenia a zákonnej úpravy, nakoľko zákonodarca nijakým spôsobom nešpecifikuje ani časovo neohraničuje pôsobnosť tejto právnej normy resp. tohto zákonného ustanovenia. Poukázal na

skutočnosť, že princíp zákazu retroaktivity je jedným zo základných právnych princípov demokratickej spoločnosti a právneho štátu, pričom na tento základný princíp nadväzuje a neodmysliteľne k nemu patrí aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok tohto štátu. Z požiadavky právnej istoty preto zreteľne vyplýva, že ustanovenia právneho predpisu pôsobia výlučne do budúcnosti a nie do minulosti, pretože ak by to malo platiť naopak, došlo by k vážnemu narušeniu rovnováhy a teda samotnej právnej istoty, nakoľko by mohlo dôjsť k situácii, že ten, kto postupuje podľa práva, by nemal žiadnu možnosť zoznámiť sa s obsahom budúcej právnej normy, ktorá by jeho konania podľa platného práva v minulosti mohla vyhlásiť za protiprávne. To by teda znamenalo, že jednotlivé subjekty práva by nemali istotu, či ich konanie podľa platného a účinného práva v dobe, kedy došlo k nemu, nebude neskoršie (po prijatí nového právneho predpisu) ex tunc posudzované ako protiprávne alebo právne neúčinné, s vylúčením ochrany nimi riadne nadobudnutých práv v minulosti /v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou/ (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5 SŽ/20/2010). Zákaz retroaktivity je teda založený na presvedčení, že právo (právna norma) pôsobí do budúcnosti, pričom základom tohto prístupu je to, že spoľahlivosť právneho poriadku v určitom čase zabezpečuje predvídateľnosť právnych následkov správania sa každého jednotlivca, a tým aj jeho vlastnú zodpovednosť za vedenie (budovanie) vlastného života. Odmietanie retroaktivity (spätnej účinnosti) sa spája s odmietaním zmeny subjektívnej právnej situácie vytvorenej na základe individuálnych právnych úkonov, ktoré vznikli podľa skoršej (predchádzajúcej) právnej úpravy. Zákon pripúšťa aj tzv. nepravú retroaktivitu, ale len v tých prípadoch, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúcnosti nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy (Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo 98/2010 zo dňa 29.06.2010). Mal za to, že ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR pôsobí retroaktívne voči (spriazneným) osobám, ktoré pred 01.01.2012 v dobrej viere a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi vykonávali svoju podnikateľskú činnosť, a to aj vzájomným obchodovaním s úpadcom. Uvedené ustanovenie ZKR zasiahlo do už existujúcich právnych vzťahov, do existujúcej situácie v neprospech týchto podnikateľov, pretože sa zmenili právne vzťahy založené a existujúce pred dátumom účinnosti daného ustanovenia. Prijatím právnej úpravy došlo k výraznému zhoršeniu doterajšej právnej pozície dotknutých osôb (spriaznených osôb úpadcu), pretože v takomto prípade je nová právna úprava vzdialená princípu ochrany legitímnych očakávaní. Pokiaľ ustanovenie nového zákona obmedzí právne postavenie veriteľa v rámci konkurzného konania, toto obmedzenie sa negatívne dotýka jeho právneho postavenia ako veriteľa vo všeobecnosti, odníma, resp. podstatným spôsobom obmedzuje možnosti uspokojenia jeho pohľadávky voči úpadcovi (dlžníkovi), a to tak v rámci konkurzného konania, ako aj bez ohľadu na konkurzné konanie. Neskorší právny predpis pritom pôsobí retroaktívne, keďže postavenie veriteľa obmedzuje spätne, odníma, resp. obmedzuje jeho riadnym spôsobom nadobudnuté právo, a to v rozpore s princípmi právneho štátu a princípom právnej istoty tohto veriteľa, ktoré sú garantované Ústavou SR. Tvrdil, že ak J. C. E. skutočne bol akcionárom žalobcu (čo však žalovaní nijako nepreukázali) a zároveň aj členom jeho dozornej rady v období od 22.05.2010 do 26.11.2010, nezakladá to jeho spriaznenosť s úpadcom, nakoľko v čase, kedy pohľadávka žalobcu voči úpadcovi vznikla, J. C. E. nebol členom jeho dozornej rady. Členom dozornej rady úpadcu sa stal od 06.09.2012, teda v čase kedy už žiadna prepojenosť medzi osobou J. C. E. a žalobcom neexistovala. Žalobca nemôže byť sankcionovaný za to, že v minulosti spolupracoval a obchodoval s osobou J. C. E., s ktorým spoluprácu ukončil, a ktorý sa neskôr stal členom dozornej rady úpadcu. Navyše mal za to, že z pozície člena dozornej rady pán J. C. E. nemá priamy vplyv na podnikanie úpadcu a teda nemá priamu možnosť ovplyvňovať a riadiť nielen podnikanie dlžníka, ale ani z tohto podnikania profitovať, tak ako to predpokladá zákonodarca vo svojej dôvodovej správe. Podľa dôvodovej správy k § 95 ods. 3 ZKR v znení zákona č. 348/2011 Z.z. spriaznení veriteľa "negatívnym spôsobom ovplyvňujú priebeh konkurzného konania a to na úkor ostatných veriteľov, ktorí nie sú spriaznení s dlžníkom. Súčasná úprava nevylučuje, v praxi je to dokonca bežné, že v konkurze ako významní veritelia vystupujú buď samotní štatutári, prípadne osoby priamo prepojené s akcionárom dlžníka alebo štatutárom dlžníka. Záujmom týchto osôb však nie je dosiahnuť, čo najvyššiu mieru uspokojenia veriteľov ale zachovať v právnych vzťahoch status quo, ktoré bolo založené pred vyhlásením konkurzu. Odhliadnuc od toho spriaznení veriteľa, mali spravidla možnosť ovplyvňovať podnikanie dlžníka pred vyhlásením konkurzu, prípadne z tohto podnikania profitovať, pričom bežní veritelia takúto možnosť nemali. Nová trieda (podriadených veriteľov) zohľadňuje aj túto skutočnosť. Nová trieda tzv. spriaznených veriteľov vychádza z konceptov, ktoré sú upravené v zahraničných právnych úpravách, či už v Nemeckej právnej úprave, príp. Anglosaských právnych úpravách." Citovaná

Dôvodová správa neopodstatnene a v rozpore s princípom právnej istoty generalizuje všetkých spriaznených veriteľov úpadcu, keďže paušálne predpokladá, že všetci spriaznení veritelia úpadcu vždy negatívnym spôsobom ovplyvňujú priebeh konkurzného konania na úkor ostatných veriteľov. Takéto zovšeobecnenie nie je namieste a postavenie spriaznených veriteľov obmedzuje bez ohľadu na namietanú retroaktivitu do značnej miery neprimerane reštriktívne a bez zreteľa na okolnosti konkrétneho prípadu. Zjednodušene povedané nie je možné konštatovať, že každý spriaznený veriteľ negatívne ovplyvňuje alebo má v úmysle negatívne ovplyvňovať konkurz a vo svoj prospech ukrátiť ostatných veriteľov prihlásených pohľadávok, napriek tomu spätne pôsobiace zákonné obmedzenie sa dotýka každého spriazneného veriteľa. Zdôraznil, že súčasné znenie ustanovenia § 9 v spojení s § 95 ods. 3 ZKR je nekorektné, nakoľko definícia spriaznenej osoby v zmysle ZKR je značne obširná, čo v praxi prináša veľké problémy a v konečnom dôsledku znamená, že podriadenou osobou môže byť od štátnych inštitúcií až po fyzické osoby každý, pričom pri formalistickom výklade zákona, tak ako ho vykladajú aj žalovaní, môže spriaznenosť zasiahnuť aj osoby, ktoré vôbec nekonajú ako spriaznené a nemajú dosah na rozhodovanie, tak ako je to aj v tomto prípade. Uvedenú medzeru zákona rieši až novela zákona č. 87/2015 Z.z., ktorou sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z.z., a ktorá nadobudne účinnosť dňa 01.01.2016. Táto novela v ods. 3 ZKR presne vymedzuje spriaznenosť nasledovne: „Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom (ďalej len „spriaznené pohľadávky“); na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok sa neprihliada.“ Imperfektnosť súčasnej úpravy zákona však v žiadnom prípade nemôže byť na ujmu žalobcu, čo vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 31/2004, podľa ktorého: „Výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného v Ústave SR. V takomto prípade je potrebné použiť výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval.“ Uviedol, že nie je možné považovať za spriaznené osoby aj tie fyzické osoby, ktoré boli vo vzťahu spriaznenosti pred účinnosťou novely zákona č. 348/2011 Z.z., teda pred 01.01.2012. Dôležitou skutočnosťou pre tento prípad je to, kedy došlo reálne k vzniku pohľadávky žalobcu, ktorá bola prihlásená do konkurzného konania vedeného pod spis. zn. 31K/58/2014 a či v čase vzniku tejto pohľadávky existoval dôvod spriaznenosti. Právny predchodca žalobcu súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015 prihlásil pohľadávky, ktoré vznikli na základe jednotlivých právnych úkonov v priebehu kalendárnych rokov 2013 a 2014, a to predovšetkým na základe Rámcovej kúpnej zmluvy č. SSM-D/35/2013 zo dňa 27.03.2013, zmluve o preprave vecí, zmluve o nájme hnutelnej veci a pod.. Uvedené zmluvy, na podklade ktorých vznikli pohľadávky žalobcu voči úpadcovi boli uzatvorené v čase, kedy neexistovalo žiadne personálne či majetkové prepojenie medzi žalobcom a úpadcom, preto sa domnieval, že neexistuje žiadny dôvod popretia poradia pohľadávok prihlásených žalobcom súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015 z dôvodu spriaznenosti. Uviedol, že konkurz na spoločnosť KOVOD, a.s. bol vyhlásený dňa 13.05.2015. Za správcu bol ustanovený Ing. Andrej Konkol. Poukázal na ust. § 44 ods. 1 ZKR. Dňom vyhlásenia konkurzu na majetok spoločnosti KOVOD, a.s. tak odpadol akýkoľvek dôvod spriaznenosti, keďže jedinou osobou konať v mene spoločnosti KOVOD, a.s. je ustanovený správca konkurznej podstaty, ktorý nemá žiadnu materiálnu ani personálnu väzbu na úpadcu, a ktorého jediným záujmom je dosiahnuť čo najvyššiu mieru uspokojenia veriteľov prihlásených do konkurzného konania, pričom v tomto prípade by títo veritelia mali byť objektívne sankcionovaní nedostatočnou a nepresnou zákonnou úpravou, pred ktorou by mali byť predovšetkým chránení. Nedostatočná právna úprava a jej prílišný formalistický výklad tak umožnil žalovaným neopodstatnene poprieť poradie žalobcom prihlásených pohľadávok do konkurzného konania, čo by pre veriteľov žalobcu znamenalo zrejme až nulové uspokojenie ich pohľadávok, preto konštatoval, že súčasná rigidná právna úprava je pre veriteľov nepriaznivá. Ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR vo väzbe na ustanovenie § 9 ZKR pripúšťa mnohoraký výklad, ktorý môže byť na ťarchu zúčastnených subjektov v konkurznom konaní, pričom úlohou súdu je vykladať ho v tejto situácii tak, aby bol uprednostnený ten výklad, ktorý zabezpečí plnohodnotnú realizáciu Ústavou garantovaných práv (v tomto prípade žalobcu, či presnejšie jeho konkurzných veriteľov) - bližšie napr.: Zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb. Inak povedané, všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie Ústavou Slovenskej republiky (a tiež medzinárodnými zmluvami) garantovaných základných práv o slobôd (II. ÚS 148/06). Poukázal aj na rozhodnutie II. ÚS 31/2014 podľa ktorého: „Výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení

základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného v Ústave SR. V takomto prípade je potrebné použiť výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval.“ Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti dospel dokonca k záveru, že: „Súd môže, ba dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (III. ÚS 341/07). Na základe vyššie uvedeného mal za to, že v tomto prípade sú dané predpoklady na to, aby súd pri rozhodovaní o žalobe preferoval ústavne konformný výklad právnych noriem a odchytil sa od doslovného znenia právneho textu, keďže to v tomto prípade vyžaduje účel zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorým je, o. i., čo najvyššia miera uspokojenia pohľadávok veriteľov žalobcu v čo najkratšom čase. Je zrejmé, že v tomto prípade dochádza ku konkurencii dvoch konkurzných konaní a k protichodnosti záujmov konkurzných veriteľov v oboch konkurzoch. V prípade, ak súd dá prednosť rigidnému a strohému výkladu právnej normy, ktorá z druhej najväčšej pohľadávky v konkurze na majetok úpadcu kreovala pohľadávku podriadenú, bude konať striktné v neprospech veriteľov žalobcu. Cieľom žalobcu je však dosiahnuť vyváženosť medzi oboma konkurznými konaniami tak, aby pohľadávky veriteľov žalobcu v oboch režimoch boli uspokojené v čo najväčšom rozsahu pri rešpektovaní zákonných noriem a zásad za použitia ich ústavne konformného výkladu. Zdôraznil, že pohľadávka žalobcu v konkurze na majetok úpadcu je zistená čo do výšky a právneho dôvodu, čo z neho robí druhého najväčšieho veriteľa úpadcu, pričom má podozrenie, že k popretiu pohľadávky žalobcu žalovanými došlo z čisto šikanózných dôvodov v úmysle ovplyvňovať konkurz v prospech majoritného veriteľa. Postup žalovaných základný účel ZKR priamo neguje a stavia žalobcu do pozície štatistu, u ktorého nie je daný ani minimálny predpoklad uspokojenia pohľadávok veriteľov, prihlásených v konkurze na jeho majetok. V prípade, že sa súd nestotožní s vyššie uvedenou argumentáciou navrhol, aby súd vzhľadom na tvrdenú zakázanú retroaktivitu ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR postupoval podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku a požiadal Ústavný súd Slovenskej republiky o zaujatie stanoviska k otázke súladu ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 s Ústavou Slovenskej republiky, a za tým účelom konanie o tejto žalobe prerušil.

3. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 30.07.2015 uviedol, že poprel uvedené pohľadávky v lehote na popieranie, na predpísanom tlačive a zároveň zaplatil kauciu vo výške

350 EUR na bankový účet určený správcom za každú popieranú pohľadávku. Podľa neho boli splnené všetky predpoklady stanovené ZKR, preto mal za to, že ním vykonané popretie pohľadávok žalobcu je účinné.

3A. Popretie prihláseného poradia pohľadávok Žalobcu zdôvodnil spriaznenosťou úpadcu a žalobcu podľa ust. § 9 ods. 1 písm. e) ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 3 ZKR danou nasledovnými skutočnosťami - prepojením úpadcu a žalobcu: (a) podľa výpisu z obchodného registra úpadcu je od 20.08.2007 po súčasnosť členom dozornej rady úpadcu (SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s.) pán J. C. E., ktorý je preto osobou spriaznenou s úpadcom podľa ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR; (b) pán J. C. E. je navyše s úpadcom spriaznený tiež podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b) ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 3 ZKR, nakoľko má v spoločnosti úpadcu kvalifikovanú účasť a to nepriamy podiel prostredníctvom akcií v spoločnosti Steel Assets Management Limited B.V., so sídlom Laan van Vlaanderen 327, Amsterdam 1066 WB, Holandské kráľovstvo, zapísanej v obchodnom registri Obchodnej komory pre Amsterdam pod č. 3205849, ktorá je jediným akcionárom Úpadcu; (c) pán J. C. E. preukázateľne počas výkonu funkcie člena dozornej rady úpadcu mal kvalifikovanú účasť v spoločnosti žalobcu, in concreto priamy podiel predstavujúci 70% na základnom imaní a hlasovacích právach v spoločnosti žalobcu (ktorú skutočnosť žalovaný v 2. rade pri popretí pohľadávok žalobcu preukázal Notárskou zápisnicou, N 461/2010, NZ 30774/2010, NCRIs 31246/2010, spísanou na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej, notára so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 16, dňa 31.08.2010, osvedčujúcou priebeh valného zhromaždenia spoločnosti žalobcu konaného dňa 31.08.2010, preto nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v žalobe, že žalovaný v 2. rade ním tvrdenú kapitálovú účasť J. C. E. v spoločnosti žalobcu nepreukázal), čím sú naplnené predpoklady pre hodnotenie vzťahu medzi úpadcom a žalobcom podľa § 9 ods. 1 písm. e) ZKR v spojení s § 9 ods. 3 ZKR.

3B. Žalobca síce nepopiera jeho popretie jeho pohľadávok žalovaným v 2. rade popísané prepojenie s úpadcom, napriek tomu s týmto zdôvodnením spriaznenosti nesúhlasí, nakoľko, podľa jeho argumentácie vyplývajúcej zo žaloby: (a) právny predpis nemôže pôsobiť retroaktívne; (b) v súčasnosti odpadol akýkoľvek dôvod spriaznenosti z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu; (c) výklad

právných noriem musí byť na prospech ich adresátov a má umožniť ich bezproblémovú aplikáciu a nie ochranu práv účastníkov obmedzovať či znemožňovať. Žalovaný v 2. rade nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu. K retroaktívite ust. § 95 ods. 3 ZKR uviedol, že je pravdou, že toto ustanovenie bolo do ZKR doplnené zákonom č. 348/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ktorý (takmer všetky ustanovenia) podľa jeho článku VII. nadobudol účinnosť dňa 01.01.2012. Zároveň označená novela doplnila ZKR o intertemporálne ustanovenie obsiahnuté v ust. § 206a, podľa odseku 1 ktorého „konania začaté pred 1. januárom 2012 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak odsek 2 neustanovuje inak“. Vychádzajúc z vecnej pôsobnosti ZKR ako právneho predpisu (lex specialis) upravujúceho i.a. konkurzné konanie, ktoré je osobitným civilným súdnym konaním riešiacim úpadok dlžníka kolektívnym uspokojením pohľadávok jeho veriteľov na základe rozvrhu výťažku zo speňaženia jeho majetku ako aj z interpretácie ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR (najmä jeho systematického výkladu) a z vyššie citovaného prechodného ust. § 206a ods. 1 ZKR žalovaný v 2. rade mal za to, že v súvislosti s právnou normou obsiahnutou v ust. § 95 ods. 3 ZKR nemožno hovoriť o nedovolenej retroaktívite, ktorá by bola v rozpore s princípmi právneho štátu. Keďže ZKR reguluje konkurzné (osobitné súdne) konanie, obsahuje právne normy procesného aj hmotnoprávneho charakteru, ktoré všetky smerujú k naplneniu účelu tohto zákona a to (čo možno najvyššiemu) uspokojeniu pohľadávok veriteľov; ZKR preto výslovne kogentne reguluje aj spôsob ich uspokojovania. Ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR sa neaplikuje pri posudzovaní oprávnenosti alebo protiprávnosti pohľadávky ani sa nijakým spôsobom nedotýka a nemení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom a úpadcom, respektíve nespôsobuje vznik, zmenu ani zánik pohľadávky veriteľa proti úpadcovi; predmetné ustanovenie reguluje výhradne spôsob uspokojenia pohľadávky (ktorej existenciu a právo na uspokojenie ZKR uznáva) a aj to nie všeobecne, ale len v konkurznom konaní (nie mimo konkurzného konania). Ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR nevylučuje právo veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky, iba stanovuje poradie jej uspokojenia vo vzťahu k iným pohľadávkam. Závisí potom výlučne od okolností konkrétneho konkurzného konania, najmä majetku (jeho druhu, hodnoty a podobne) zapísaného do súpisu majetku podstát, konania správcu a príslušného orgánu pri speňažovaní tohto majetku a dosiahnutého výťažku, v akej výške bude uspokojená konkrétna pohľadávka, subsumovaná pod ust. § 95 ods. 3 ZKR, samozrejme za predpokladu, že bude veriteľom do konkurzu prihlásená a následne zistená. To znamená, že prijatím ust. § 95 ods. 3 ZKR sa automaticky nezhoršilo doterajšie právne postavenie tzv. kvázi podriadených veriteľov, ako to v žalobe prezentuje žalobca. Zákonodarca pri novelizácii ZKR (zákonom č. 348/2011 Z. z.) explicitne, práve v záujme zabránenia retroaktívnej pôsobnosti (aj na už v čase účinnosti novely prebiehajúce konkurzné konania), určil, že podľa ust. § 95 ods. 3 ZKR sa budú uspokojovať výlučne pohľadávky, napĺňajúce tam vymedzené pojmové znaky, v konkurznych konaniach začatých po dátume účinnosti danej novely, i.e. po 01.01.2012. Žalobca sám poukazuje na právne závery vyjadrené v odôvodnení Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010, sp. zn.: 4Cdo 98/2010, podľa právneho názoru žalovaného v 2. rade vzťahujúce aj na ust. § 95 ods. 3 ZKR, podľa ktorých „nie každá retroaktívita je však nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. [...] pokiaľ sa pravá retroaktívita v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktívita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci [...] Pri nepravé retroaktívite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktívitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktívita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktívita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy“. V tejto súvislosti žalovaný v 2. rade pre porovnanie podotkol, že pri uplatňovaní pohľadávky veriteľom v občianskom súdnom konaní podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len ako „OSP“ alebo v exekučnom konaní podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (v ktorých rovnako ako v konkurznom konaní dochádza uspokojovaniu pohľadávok, hoci individuálnemu) tento veriteľ postupuje v súlade s procesnoprávnymi ustanoveniami účinnými v čase podania žaloby

alebo návrhu na vykonanie exekúcie a nie podľa právnych predpisov účinných v čase vzniku jeho pohľadávky či obligačno-právneho vzťahu s dlžníkom. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že nie je dôvod na žalobcom navrhovaný postup konajúceho súdu podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP - prerušenie tohto súdneho konania a postúpenie veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska o súlade ust. § 95 ods. 3 ZKR s Ústavou Slovenskej republiky. K interpretácii a aplikácii ust. § 9 a ust. § 95 ods. 3 ZKR uviedol, že § 9 ZKR obsahuje legálnu definíciu spriaznenej osoby právnickej osoby, pričom účelom jej zákonného vyjadrenia je, ako plynie z osobitnej časti dôvodovej správy k ust. § 9 ZKR, „aby pri posudzovaní určitých úkonov bolo možné rozlišovať úkony urobené s osobami, ktoré nemajú žiaden vzťah k veci, a osobami, pri ktorých z dôvodu definovaných väzieb, možno predpokladať - a teda i prezumovať - zainteresovanosť vo vzťahu k posudzovanej veci“. Z normatívneho textu vyplýva, že spriaznenými s úpadcom (dlžníkom) sú osoby, ktoré s ním majú presne zákonom vymedzené spojenie; interpretáciou ust. § 9 ZKR (jeho jazykovým aj teleologickým výkladom) možno podľa žalovaného v 2. rade dospieť k jednoznačnému záveru, že pre posúdenie konkrétnej osoby ako spriaznenej s úpadcom (dlžníkom) je rozhodujúca (len) existencia konkrétnych, zákonom definovaných (vybraných) väzieb bez ohľadu na iné okolnosti a to aj bez ohľadu na (neskoršie) vyhlásenie konkurzu na majetok právnickej osoby spriaznenej s úpadcom (dlžníkom). Hodnotenie žalobcu, podľa ktorého je ust. § 9 ZKR v spojení s ust. § 95 ods. 3 ZKR z dôvodu ním tvrdenej obširnosti legálnej definície spriaznenej osoby nekorektné, považuje za jeho subjektívny názor na účinnú právnu úpravu, bez vplyvu na nevyhnutnosť jej aplikácie pri posudzovaní spriaznenosti žalobcu s úpadcom. Žalobca ďalej poukazuje na zmenu ust. § 95 ods. 3 ZKR vykonanú zákonom č. 87/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorá (zmena) nadobudne účinnosť až dňa 01.01.2016 a ktorá podľa do ZKR doplneného intertemporálneho ust. § 206c (podľa ktorého „konania začaté pred 1. januárom 2016 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2015) nebude aplikovateľná na konkurzné konanie vedené proti úpadcovi. Žalovaný v 2. rade mal za to, že aktuálne účinné ust. § 95 ods. 3 ZKR, aplikované na všetky konkurzné konania začaté od 01.01.2012 do 31.12.2015, nemožno vykladať s prihliadnutím na ešte neúčinnú (a len dňa 23.04.2015 prijatú) právnu normu a rovnako nemožno túto zmenu bez všetkého považovať za odstraňovanie imperfektnosti skôr prijatej právnej normy zo strany zákonodarcu. Aktuálne účinné ust. § 95 ods. 3 ZKR (arg. „pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom“) jednoznačne stanovuje, že rozhodujúcimi kritériami sú, že (a) určitá pohľadávka patrí alebo kedykoľvek v minulosti patrila (b) osobe, ktorá je alebo kedykoľvek v minulosti bola spriaznená s úpadcom. Akúkoľvek inú interpretáciu (ktorá navyše nemá oporu v ZKR) je nutné považovať za reštriktívnu, brániacu plnému splneniu účelu predmetného zákonného ustanovenia. Nesúhlasil ani s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej má výklad ust. § 9 ZKR a ust. § 95 ods. 3 ZKR vedúci k označeniu prihlásených pohľadávok žalobcu voči úpadcovi ako podriadených spôsobiť ujmu veriteľom žalobcu, ktorí si prihlásili pohľadávky do konkurzu vyhláseného na jeho majetok, respektíve mať negatívny dopad na ich uspokojovanie. Otázka poradia upokojovania jeho pohľadávok voči úpadcovi je relevantná (i.a. s prihliadnutím na výšku žalobcom prihlásených pohľadávok 22 264 075,61 EUR) pre mieru uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu. Ak preto žalobca konštatuje, že súčasná (podľa neho rigidná) právna úprava je nepriaznivá pre jeho veriteľov, žalovaný v 2. rade tvrdil, že táto právna úprava poskytuje ochranu veriteľom úpadcu, čím nepochybne plní jej primárny účel. Je preto neprípustné, aby relevantné ustanovenia ZKR boli vykladané výlučne v prospech žalobcu, respektíve iných účastníkov proti nemu vedeného konkurzného konania. Skutočnosti uvedené žalovaným v 2. rade v ním vykonaných popieracích úkonoch (tlačivách) ako aj v tomto vyjadrení dostatočne zdôvodňujú, že žalobcom prihlásené pohľadávky je potrebné subsumovať pod ust. § 95 ods. 3 ZKR (ako pohľadávky, ktoré patria osobe spriaznenej s úpadcom), a preto navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania.

4. Právny predchodca žalovaného v 1. rade (KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s.) v podaní zo dňa 17.08.2015 uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 09.02.2015, sp. zn. 31K/58/2014-155 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., so sídlom: Priemyselná 720,072 22 Strážske, IČO: 36 772 623, pričom spoločnosť KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s. bola ustanovená za správcu konkurznej podstaty. Dňa 01.04.2015 si žalobca prihlásil do daného konkurzu 115 pohľadávok v celkovej výške 22 264 075,61 eur. Pohľadávky boli správcom zapísané do zoznamu pohľadávok pod poradovými číslami 502 až 616. Základná lehota na prihlasovanie pohľadávok uplynula dňa 07.04.2015, na základe uvedeného posledný deň lehoty na popieranie pohľadávok veriteľmi uplynul dňa 07.05.2015. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 26.03.2015 v predmetnej konkurznej veci predĺžil správcovi lehotu

na popieranie pohľadávok o 15 dni teda do dňa 22.05.2015. Dňa 07.05.2015, teda v posledný deň na popieranie pohľadávok veriteľmi, došlo k účinnému popretiu, pohľadávok žalobou zapísaných do zoznamu pohľadávok pod č. 502 až 516, 518 až 568, 570 až 606, 608 až 609 a 616 žalovaným v 2. rade z dôvodov, ktoré uvádza žalobca v žalobe. Správca túto skutočnosť oznámil žalobcovi listom zo dňa 11.05.2015. Poukázal na ust. § 32 ods. 1, 2 a 6 ZKR a uviedol, že na základe vyššie uvedených skutočností ako aj týchto zákonných ustanovení bol ako správca úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. povinný pohľadávky žalobcu zapísané do zoznamu pohľadávok posúdiť, pričom bol zároveň povinný prihliadnuť na vyjadrenia tretích osôb (v danom prípade žalovaného v 2. rade) a vykonať aj vlastné šetrenie ohľadom skutočností, ktoré mu mohli byť v tom čase známe. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v zmysle ust. § 32 ods. 1 ZKR veta druhá bol povinný všetky žalobcom prihlásené pohľadávky ako sporné poprieť čo do poradia ich uspokojenia zo všeobecnej podstaty z dôvodu, že sa jedná o pohľadávky, ktoré patria osobe, ktorá môže byť považovaná v zmysle ust. § 95 ods. 3 ZKR za osobu, ktorá je alebo bola spriaznená s úpadcom a to s poukazom na ust. § 9 ods. 3 ZKR. Popretie všetkých pohľadávok žalobcu uskutočnil správca vyznačením tohto popretia do zoznamu pohľadávok dňa 18.05.2015. Popretie pohľadávok správcom následne oznámil žalobcovi listom zo dňa 19.05.2015. Na základe uvedených skutočností považoval svoj postup za plne zákonný a zároveň jediný možný, pričom mal za to, že tvrdenie žalovaných o spriaznenosti žalobcu s úpadcom SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. spôsobuje zákonnú povinnosť správcu uznať vo vzťahu k pohľadávkam žalobcu jedine prihlásené poradie označené ako „D“ (podriadené pohľadávky). Na povinnosti správcu poprieť tieto pohľadávky nič nemení ani skutočnosť, že právna úprava, ktorá nadobudne účinnosť 1. januára 2016 a ktorá sa bude vzťahovať až na konkurzné konania začaté po tomto dátume, upravuje predpoklady posudzovania poradia uspokojenia pohľadávky inak. Vyhodnotenie prípadnej retroaktivity právnej normy pritom nemôže uskutočniť správca, preto sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o prílišnom formalizme výkladu platnej a účinnej právnej normy správcom. Taktiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu odpadol akýkoľvek dôvod spriaznenosti medzi úpadcom a žalobcom. Oprávnenie konať za žalobcu vo veciach týkajúcich sa jeho majetku síce vyhlásením konkurzu prechádza v zmysle ust. § 44 ods. 1 ZKR na správcu, uvedená skutočnosť však nemá vplyv na konštatovanie, že žalobca je osobou, ktorá podľa názoru správcu minimálne v minulosti podľa všetkého bola spriaznená s úpadcom.

5. Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/58/2014-6402 zo dňa 25.09.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.10.2015 bol odvolaný správca podstaty KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s. a bol ustanovený nový správca podstaty Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s. (teraz žalovaný v 1. rade).

6. Žalovaný v 1. rade v podaní zo dňa 17.12.2015 uviedol, že žalobca si do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu prihlásil nezabezpečené pohľadávky v celkovej výške 22 264 075,61 EUR, ktoré všetky boli popreté predchádzajúcim správcom úpadcu, spoločnosťou KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s., čo do poradia ich uspokojenia zo všeobecnej podstaty z dôvodu podľa ust. § 95 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z., nakoľko tieto patria veriteľovi, ktorý bol spriaznený s úpadcom podľa ust. § 9 ods. 1 písm. e) ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 3 ZKR, a to prostredníctvom fyzickej osoby J. C. E., ktorý (i) bol členom dozornej rady spoločnosti úpadcu a tiež bol (ii) členom dozornej rady spoločnosti žalobcu a zároveň mal v spoločnosti žalobcu aj priamy podiel na hlasovacích právach o veľkosti 70%. Žalobca toto popretie nepovažuje za dôvodné, nakoľko podľa jeho tvrdení (i) ust. § 95 ods. 3 ZKR pôsobí retroaktívne a súčasne je ho nutné (v časti „ pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom“) interpretovať tak, že spriaznenosť veriteľa k úpadcovi nemožno vzťahovať na obdobie pred vznikom pohľadávky, ako aj (iii) kvôli vyhláseniu konkurzu na majetok žalobcu odpadol akýkoľvek dôvod spriaznenosti a (iv) výklad právnych noriem musí byť na prospech ich adresátov. Podľa právneho názoru žalovaného v 1. rade argumentácia žalobcu o retroaktivite ust. § 95 ods. 3 ZKR neobstojí. Predmetné ustanovenie bolo do ZKR doplnené novelou vykonanou zákonom č. 348/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to s účinnosťou odo dňa 01.01.2012. Podľa intertemporálnej právnej normy vyjadrenej v ust. § 206a ZKR sa konania začaté pred dňom 01.01.2012 dokončia podľa doterajších právnych predpisov, čiže zákonodarca výslovne určil časovú pôsobnosť právnej normy obsiahnutej v ust. § 95 ods. 3 ZKR (do budúcnosti) tak, že pohľadávky spĺňajúce definované predpoklady sa musia uspokojiť len v určenom (poslednom) poradí v konkurzných konaniach začatých po stanovenom dátume 01.01.2012. ZKR je právnym predpisom regulujúcim osobitné civilné konania

(vrátane konkurzného konania) a obsahujúcim právne normy procesnoprávnej aj hmotnoprávnej povahy. Ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR nezasahuje do hmotnoprávneho vzťahu medzi veriteľom a úpadcom, najmä nespôsobuje zánik pohľadávky, nemení jej obsah, nezabavuje veriteľa možnosti uspokojenia v konkurze (t.j. ochrany) ani neruší právne účinky skorších (pred jeho účinnosťou) vykonaných úkonov v súvislosti s pohľadávkou či jej vymáhaním (t.j. neobmedzuje postavenie veriteľa spätne, ako tvrdí žalobca, čo potvrdzuje aj skutočnosť zistenia pohľadávok žalobcu predchádzajúcim správcom čo do právneho dôvodu a výšky); jeho účelom je, pri akceptovaní oprávnenosti pohľadávky, určiť poradie jej uspokojenia z výťažku zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu, keďže charakteristickou črtou konkurzu je kolektívne uspokojovanie pohľadávok, ku ktorému dochádza pod dohľadom súdu. Ďalšiu argumentáciu žalobcu o potrebe posudzovania vzťahu spriaznenosti žalobcu k úpadcovi vo väzbe na moment vzniku žalobcových pohľadávok žalovaný v I. rade považuje za odporujúcu ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení, ktorým sa spravuje konkurzné konanie vedené voči úpadcovi. Aktuálne účinné ust. § 95 ods. 3 ZKR za tzv. kvázi podriadené pohľadávky označuje (i) zmluvnú pokutu, (ii) pohľadávku, ktorá patrí veriteľovi, ktorý je alebo bol (bez definovania časového obmedzenia) spriaznený s úpadcom, a (iii) pohľadávku, ktorá patrila (kedykoľvek v minulosti) veriteľovi, ktorý je alebo bol (bez definovania časového obmedzenia) spriaznený s úpadcom. Iný výklad nie je vzhľadom na formuláciu (použitie jazykové prostriedky) ust. § 95 ods. 3 ZKR prípustný, najmä iný výklad nemožno dosiahnuť s odkazom na ust. § 95 ods. 3 ZKR zmenené novelou ZKR vykonanou zákonom č. 87/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktoré nadobudne účinnosť dňa 01.01.2016, a z toho dôvodu vzhľadom na dikciu intertemporálnej právnej normy v ust. § 206c ZKR nebude na konkurzné konanie vedené proti úpadcovi aplikovateľné. Keďže teda ZKR nijakým spôsobom neohraničuje časové obdobie, v ktorom sa má posudzovať vzťah spriaznenosti veriteľa prihlásenej pohľadávky k úpadcovi, najmä nie s ohľadom na moment vzniku tejto pohľadávky, t.j. ako rozhodujúcu stanovuje len otázku subjektu (osoby veriteľa) a jeho pomeru (existenciu väzieb podľa ust. § 9 ZKR) k úpadcovi, nemožno dospieť k inému záveru (podávanému žalobcom), najmä nie (účelovým) odkazom na dôvodovú správu k novele ZKR, ktorej obsah nemôže automaticky znamenať skoršiu legislatívnu nepresnosť zákonodarcu. Z obchodného registra a ďalšej žalovanému v I. rade dostupnej dokumentácie plynie, že J. C. E.: a) je členom dozornej rady úpadcu od dňa 20.08.2007 do súčasnosti (vzťah spriaznenosti podľa ust. § 9 ods. 1 písm. a) ZKR) a zároveň podľa úverovej dokumentácie pripojenej k prihláške pohľadávky žalovaného v 2. rade mal (najmenej v rokoch 2008 až 2013) nepriamy podiel na základnom imaní úpadcu držaný prostredníctvom jediného akcionára úpadcu, holandskej spoločnosti Steel Assets Management Limited B.V., so sídlom Laan van Vlaanderen 327, Amsterdam 1066 WB, Holandsko, zapísanej v obchodnom registri Obchodnej komory pre Amsterdam pod číslom 3205849, ktorej bol akcionárom, o veľkosti 80,2% (vzťah spriaznenosti podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b) ZKR v spojení s ust. § 9 ods. 3 ZKR); a súbežne b) bol členom dozornej rady žalobcu v období od 20.05.2010 do 26.11.2010 a zároveň ako jeden z akcionárov žalobcu mal (najmenej v roku 2010) priamy podiel na hlasovacích právach v spoločnosti žalobcu o veľkosti 70%, t.j. mal kvalifikovanú účasť v spoločnosti žalobcu (ktorá kvalifikovaná účasť vo forme nepriameho podielu na hlasovacích právach v spoločnosti žalobcu držaného prostredníctvom cyperskej spoločnosti HILBE HOLDINGS LIMITED, so sídlom Zinonos Kitieos 8, Kato Lakatamia, Nicosia 2322, Cyperská republika, podľa medializovaných informácií má trvať do súčasnosti). Vzhľadom na uvedené je podľa žalovaného v I. rade zrejmé, že žalobca bol osobou spriaznenou s úpadcom, pričom na tejto kvalifikácii (ako v minulosti spriaznenej osoby) nemôže nič zmeniť súčasný stav vyhláseného konkurzu na jeho majetok. Ustanovenie § 9 ZKR obsahuje legálnu definíciu spriaznenej osoby právnickej osoby a fyzickej osoby, ktorá je použiteľná v spojitosti s ďalšími ustanoveniami ZKR upravujúcimi osobitné právne postavenie spriaznených osôb, napríklad hlasovacie práva na schôdzi veriteľov (ust. § 35 ods. 4 ZKR) alebo poradie uspokojovania nimi prihlásených pohľadávok (ust. § 95 ods. 3 ZKR). ZKR pritom výslovne vymedzil, ktoré konkrétne právne vzťahy spočívajúce v majetkovom alebo personálnom prepojení zakladajú spriaznenosť na účely konkurzného či reštrukturalizačného konania. Pre kvalifikovanie určitého subjektu ako spriazneného s úpadcom preto stačí existencia niektorej z týchto väzieb bez ohľadu na iné prípadné skutočnosti, pričom podľa ust. § 95 ods. 3 ZKR postačuje, že tieto existovali niekedy v minulosti, preto je nerelevantnou skutočnosť vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu a v dôsledku toho prechod oprávnenia konať vo veciach týkajúcich sa majetku podliehajúceho konkurzu na správcu. V tejto súvislosti žalovaný v I. rade v kontexte záverov žalobcu podotkol, že ust. § 95 ods. 3 ZKR slúži na prospech veriteľov úpadcu, ktorých pohľadávky sa z hľadiska poradia uspokojujú pred podriadenými a kvázi podriadenými pohľadávkami, z toho dôvodu nemôže byť jeho aplikácia vylúčená z dôvodov uprednostnenia uspokojenia pohľadávok veriteľov žalobcu prihlásených do jeho konkurzu. Z dôvodov uvedených vyššie je podľa žalovaného v I. rade nutné konštatovať naplnenie predpokladov

podľa ust. § 95 ods. 3 ZKR, preto sa pohľadávky žalobcu (ako pohľadávky, ktoré patria osobe spriaznenej s úpadcom) v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu môžu uspokojiť len ako pohľadávky podriadené a predchádzajúci správca bol povinný, postupujúc podľa ust. § 32 ods. 1 ZKR, ich poprieť čo do poradia upokojenia zo všeobecnej podstaty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania.

7. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2K/12/2015 zo dňa 07.10.2015 bol odvolaný správca konkurznej podstaty úpadcu KOVOD, a.s. – Ing. Andrej Konkol' a bol ustanovený za správcu JUDr. Jaroslav Jakubčo.

8. Žalobca v podaní zo dňa 10.05.2018 zotrval na svojej doterajšej argumentácii, v zmysle ktorej je vylúčená retroaktívna aplikácia § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 do 31.12.2015. V čase vzniku popretých pohľadávok, a ani v čase od účinnosti ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR, neexistovala žiadna spriaznenosť medzi úpadcom žalobcu a úpadcom žalovaného v 1. rade. Posúdenie danej veci podľa § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 do 31.12.2015 by bolo prípadom ústavne nekonformnej aplikácie zákona, spojenej s priamou retroaktivitou, zásadným spôsobom meniacou právnu kvalitu popretých pohľadávok. Spoločnosť KOVOD, a.s. (úpadca žalobcu) bola významným dodávateľom základnej suroviny pre spoločnosť SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. (úpadcu žalovaného v 1. rade), bez ktorej by tento subjekt nemohol uskutočňovať svoju podnikateľskú činnosť. Úpadca žalobcu, vedený snahou nestratiť významného odberateľa, uskutočňoval dodávky suroviny aj napriek omeškaniu úpadcu žalovaného v 1. rade s plnením peňažných záväzkov. Konal pritom v dobrej viere, že jeho peňažné pohľadávky majú rovnakú právnu kvalitu, ako pohľadávky iných dodávateľov. Úpadca žalobcu nemohol ani pri zachovaní zvýšenej odbornej starostlivosti predvídať, že bude považovaný za spriaznený subjekt, a to v dôsledku ústavne nekonformného retroaktívneho výkladu dotknutého ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 do 31.12.2015. ZKR obsahuje ustanovenia hmotnoprávne, ako aj procesné. Pri aplikácii intertemporálnych noriem v rámci jeho novelizácie (novelizácií) je potrebné povahu jednotlivých ustanovení dôsledne rozlišovať. Pravidlá obsiahnuté v ustanovení § 95 ods. 3 ZKR majú hmotnoprávny charakter. Svoj historický základ majú totiž v hmotnoprávnom predpise, konkrétne v § 408a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Žiadne hmotnoprávne ustanovenie ZKR nemôže späťne meniť právnu kvalitu pohľadávok, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou. Ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2016, v zmysle ktorého „ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom“ je potrebné považovať iba za spresnenie právnej úpravy. Zároveň ide o vyjadrenie generálnej platného korektívu pre ústavne konformný výklad tohto ustanovenia. Samotný zákonodarca označil zmenu ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR, vykonanú novelou č. 87/2015 Z. z., za „precizovanie“ tohto ustanovenia, a to vymedzením obdobia spriaznenosti (viď dôvodovú správu predloženú žalobcom). Aplikovateľné právne pravidlo nemožno abstrahovať z textu právneho predpisu v zásade iba za použitia jazykového výkladu. Právne pravidlo by malo byť výsledkom výkladu textu právneho predpisu za použitia všetkých metód výkladu, pri súčasnom uplatnení korektívu jeho ústavnoprávnej konformity. Z dôvodovej správy, ako prostriedku autentického výkladu textu právneho predpisu vyplýva, že zákonodarca precizoval právny text, t.j. zvyšoval mieru právnej istoty adresátov právnej normy ohľadom skutočného obsahu právnej normy, ktorá tu existovala ešte pred prijatím novely č. 87/2015 Z. z. Dôvodne sa možno domnievať, že právna norma (pravidlo), aplikovateľná na posudzovaný prípad, mala v skutočnosti vždy podobu zhodnú s formuláciou § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2016. Iba právna norma abstrahovaná za pomoci jazykového, systematického a autentického výkladu jednotlivých časových znení textu § 95 ods. 3 ZKR môže obstáť v teste jej ústavnej súladnosti, ktorej súčasťou je aj zákaz retroaktivity a ochrana práv nadobudnutých v dobrej viere. V intenciách prejednávanej veci obostojí v tomto teste iba právna norma v znení: „ako podriadená pohľadávka sa uspokojí pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom“. Vyššie uvedená právna norma neumožňuje posúdiť pohľadávky žalobcu ako spriaznené, preto ich popretie čo do poradia nemožno považovať za dôvodné. Listinné dôkazné prostriedky, ktoré označili žalovaní, môžu preukázať najvyššie to, že úpadca žalobcu a úpadca žalovaného v 1. rade mohli byť spriaznenými osobami počas krátkeho časového obdobia od 20.05.2010 do 26.11.2010, ktoré však jednoznačne predchádzalo samotnému vzniku popretých pohľadávok. Čo sa týka článku publikovaného v Hospodárskych novinách, tento obsahuje najmä dohady a úvahy založené na bližšie neurčených informačných zdrojoch jeho autora. Informácie z neidentifikovaného zdroja nemôžu byť v posudzovanej veci hodnoverným dôkazom o žiadnej z

relevantných skutočností. Žalovaný v 1. rade evidentne nemá iné vecné argumenty, na základe ktorých by bolo možné žalobu zamietnuť, preto vo svojom vyjadrení odkazuje práve na tento článok. Citované ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR bolo do zákona inkorporované novelou ZKR – zákonom č. 348/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 01.01.2012. Pri izolovanom výklade textu právneho predpisu, iba za použitia jazykového výkladu, by nebolo možné abstrahovať ústavne konformnú právnu normu aplikovateľnú na tento prípad. Princíp zákazu retroaktivity je jedným zo základných právnych princípov, na ktorý nadväzuje aj princíp právnej istoty a ochrany dôvery v právny poriadok. Z požiadavky právnej istoty preto zreteľne vyplýva, že ustanovenia právneho predpisu pôsobia výlučne do budúcnosti, a nie do minulosti, pretože, ak by to malo platiť naopak, došlo by k vážnemu narušeniu rovnováhy a teda samotnej právnej istoty, keďže by mohlo dôjsť k situácii, že ten, kto postupuje podľa práva, by nemal žiadnu možnosť zoznámiť sa s obsahom budúcej právnej normy, ktorá by jeho konania podľa platného práva v minulosti mohla vyhlásiť za protiprávne. To by znamenalo, že jednotlivé subjekty práva by nemali istotu, či ich konanie podľa platného a účinného práva v dobe, kedy došlo k nemu, nebude neskoršie (po prijatí nového právneho predpisu) ex tunc posudzované ako protiprávne alebo právne neúčinné, s vylúčením ochrany nimi riadne nadobudnutých práv v minulosti, v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou (mutatis mutandis rozsudok NS SR zo dňa 10.03.2011 sp. zn. 5SŽ/20/2010). Zákaz retroaktivity je založený na presvedčení, že právo (právna norma) pôsobí do budúcnosti. Základom tohto prístupu je premisa, že spoľahlivosť právneho poriadku v určitom čase zabezpečuje predvídateľnosť právnych následkov správania sa každého jednotlivca, a tým aj jeho vlastnú zodpovednosť za vedenie (budovanie) vlastného života. Odmietanie retroaktivity (spätnej účinnosti) sa spája s odmietaním zmeny subjektívnej právnej situácie vytvorenej na základe individuálnych právnych úkonov, ktoré vznikli podľa skoršej (predchádzajúcej) právnej úpravy. Zákon pripúšťa aj tzv. nepravú retroaktivitu, avšak iba v tých prípadoch, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúcnosti nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy (mutatis mutandis uznesenie NS SR zo dňa 29.06.2010 sp. zn. 4 Cdo 98/2010). Izolovaný jazykový výklad ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR pôsobí retroaktívne voči (spriazneným) osobám, ktoré pred 01.01.2012 v dobrej viere a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi vykonávali svoju podnikateľskú činnosť, a to aj vzájomným obchodovaním s úpadcom. Ústavne nekonformný výklad predmetného ustanovenia ZKR by zasiahol do už existujúcich právnych vzťahov v neprospech týchto podnikateľov, pretože sa zmenili právne vzťahy založené a existujúce pred dátumom účinnosti daného ustanovenia. Ústavne nekonformným výkladom § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 do 31.12.2015 by došlo k výraznému zhoršeniu dovtedajšej právnej pozície dotknutých osôb (spriaznených osôb úpadcu), pretože v takomto prípade je táto právna úprava vzdialená princípu ochrany legitímnych očakávaní. Pokiaľ ustanovenie nového zákona obmedzí právne postavenie veriteľa v rámci konkurzného konania, toto obmedzenie sa negatívne dotýka aj jeho právneho postavenia ako veriteľa vo všeobecnosti, odníma, resp. podstatným spôsobom limituje možnosti uspokojenia jeho pohľadávky voči úpadcovi (dlžníkovi), a to tak v rámci konkurzného konania, ako aj mimo neho. Neskorší právny predpis by teda pôsobil retroaktívne, keďže postavenie veriteľa by obmedzoval spätne, odnímal, resp. limitoval by jeho riadnym spôsobom nadobudnuté právo, a to v rozpore s princípmi právneho štátu a princípom právnej istoty tohto veriteľa, ktoré sú garantované Ústavou SR. Opätovne preto akcentujeme, že pri výklade príslušného ustanovenia ZKR je nutné využiť všetky dostupné a relevantné metódy právneho výkladu, za súčasného využitia korektívy ústavnej konformity. Imperfektnosť § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2012 do 31.12.2015, ktorú bolo potrebné podľa dôvodovej správy výkladovo precizovať (nie zmeniť) nemôže byť na ujmu žalobcovi. Preformulované ustanovenie má len interpretačnú povahu a nebolo vôbec potrebné (ĎURICA, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 2. vydanie. C. H. Beck, Bratislava 2015, s. 828). Ak by sme akceptovali tvrdenie žalovaných, že J. C. E. bol niekedy v minulosti akcionárom úpadcu KOVOD, a.s. a zároveň aj členom jeho dozornej rady od 20.05.2010 do 26.11.2010, nezakladá to jeho kvalifikovanú spriaznenosť s úpadcom SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., keďže v období od vzniku popretých pohľadávok tu žiadna spriaznenosť neexistovala. Úpadca žalobcu nemôže byť sankcionovaný za to, že v minulosti spolupracoval s J. C. E.. Navyše, z pozície člena dozornej rady nemala táto osoba riadiaci vplyv na podnikanie úpadcu, a teda priamu možnosť ovplyvňovať ho, riadiť, ani z neho profitovať. V tejto súvislosti zdôraznil, že spoločnosť SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. nebola označená ani v zozname spriaznených osôb, vyhotovenom dňa 20.02.2015 úpadcom KOVOD, a.s. (zoznam je priložený

k replike). Žalobca súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015 prihlásil pohľadávky, ktoré vznikli v priebehu kalendárnych rokov 2014 a 2015 na základe zmlúv uzavretých v rokoch 2013 a 2014 (súhrnná prihláška nezabezpečených pohľadávok je súčasťou spisu). Tieto zmluvy boli dojednané v čase, keď neexistovalo žiadne personálne či majetkové prepojenie medzi úpadcom žalobcu a úpadcom žalovaného v 1. rade. Z tohto dôvodu nie je daný žiadny zákonom uznaný dôvod popretia poradia pohľadávok prihlásených žalobcom.

9. Žalovaný v 1. rade v podaní zo dňa 26.06.2018 zdôraznil, že uplatnením ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom do 31.12.2015 nedochádza k pravej retroaktivite a neprime-ranému zásahu do práv veriteľov a nie je možné ho vykladať totožne ako je toto ustanovenie vykladané a aplikované v znení účinnom od 01.01.2016. Z uvedeného dôvodu preto aj poukaz žalobcu na odbornú literatúru ponúkajúcu výklad ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení účinnom od 01.01.2016 nemôže byť smerodajný a nemôže vytvárať aplikačné pravidlo pre výklad predmetného ustanovenia ZKR v znení účinnom do 31.12.2015. Žalobca opakovane odkazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 87/2015 Z.z., podľa ktorej sa s účinnosťou od 01.01.2016 precizuje ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR, pričom žalobca si precizovanie právnej úpravy vykladá iba ako gramatickú korekciu ustanovenia bez vplyvu na jeho obsah. Takýto výklad považuje žalovaný v 1. rade za účelový a nesprávny. ZKR v znení aplikovateľnom na konkurzné konanie voči úpadcovi (teda v znení účinnom do 31.12.2015) nijakým spôsobom neohraničuje časové obdobie, v ktorom sa má posudzovať vzťah spriaznenosti veriteľa prihlásenej pohľadávky k úpadcovi, najmä nie s ohľadom na moment vzniku tejto pohľadávky, t.j. ako rozhodujúcu stanovuje len otázku subjektu (osoby veriteľa) a jeho pomeru (existenciu väzieb podľa ust. § 9 ZKR) k úpadcovi. Na základe uvedeného nemožno dospieť k inému záveru (podávanému žalobcom), najmä nie (účelovým) odkazom na dôvodovú správu k novele ZKR, ktorej obsah nemôže automaticky znamenať skoršiu legislatívnu nepresnosť zákonodarcu. Podľa ust. § 196 ZKR „ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení /ďalej len "konanie podľa tohto zákona"/ sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku“. Podľa čl. 3 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov „každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené“. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP „výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1“. V citovanom článku 3 CSP je vyjadrené základné interpretačné pravidlo ustanovení Civilného sporového poriadku a tým aj ZKR. Ústavný súd Slovenskej republiky pritom uzavrel, že právo a povinnosť všeobecných súdov vykladať právny predpis ústavne konformným spôsobom vyplývajúca z ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa nedá použiť vtedy, keď jednoznačné znenie normatívneho textu, i keď sa javí ako ústavne nekonformné, vylučuje jeho interpretáciu iným spôsobom. V takomto prípade totiž odlišné ponímanie normatívneho textu je potrebné považovať za prejav arbitrárnosti (I. ÚS 212/2006). Ústavne konformný výklad právnej normy, resp. výklad právnej normy vôbec však ani v prípade jeho prípustnosti nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením, resp. so zmyslom vykladaného normatívneho textu. V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy (II. ÚS 244/2009). Žalovaný v 1. rade je presvedčený, že s prihliadnutím na jazykové (gramatické) vyjadrenie normatívneho textu ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení aplikovateľnom na konkurzné konanie voči úpadcovi a účel a zmysel predmetného ustanovenia, možno uzavrieť, že v danom prípade sa nejedná o medzeru v práve, či nejednoznačné znenie zákona pripúšťajúce viaceré výklady a výsledky interpretácie. Žalovaný v 1. rade poukázal na to, že otázka kategorizácie pohľadávok žalobcu ako pohľadávok kvázi podriadených daná spriaznenosťou žalobcu s úpadcom prostredníctvom osoby pána J. C. E. už bola ako prejudiciálna (zatiaľ neprávoplatne) posúdená, a to v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26Cbi/12/2016, v ktorom súd uzavrel, že z dôvodu spriaznenosti žalobcu s úpadcom sa pohľadávky žalobcu, ktorých určenie čo do poradia je predmetom súdneho konania, uspokojujú ako podriadené a s prihliadnutím na ust. § 206c ZKR iný výklad ust. § 9 ods. 1 písm. e) ZKR v spojení s ust. § 9 ods. ods. 3 ZKR a ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení platnom a účinnom do 31.12.2015 nie je odôvodnený ani prípustný. Vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.2010, sp. zn. 1Cdo/133/2009 žalovaný v 1. rade zdôraznil, že pokiaľ (už) bude vo vyššie uvedenom súdnom konaní prejudiciálna otázka kategorizácie pohľadávok žalobcu ako pohľadávok kvázi podriadených z dôvodu spriaznenosti žalobcu s úpadcom prostredníctvom osoby pána J. C. E. právoplatne vyriešená, mal by

súd konajúci o žalobe žalobcu v súdnom konaní pri posúdení tejto otázky na jej skoršie posúdenie prinajmenšom prihliadať.

10. Žalovaný v 2. rade v podaní zo dňa 28.06.2018 uviedol, že nesúhlasí so žalobcovým výkladom ust. § 9 ods. 3 ZKR. Opätovne poukázal na spriaznenosť úpadcu so žalobcom prostredníctvom osoby pána J. C. E.. Vo vzťahu k žalobcom namietanej retroaktívite použitého právneho predpisu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len ako „Ústavný súd“), v zmysle ktorej: Každý má totiž právo, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02). Ústavný súd pritom uzavrel, že právo a povinnosť všeobecných súdov vykladať právny predpis ústavne konformným spôsobom vyplývajúca z ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa nedá použiť vtedy, keď jednoznačné znenie normatívneho textu, i keď sa javí všeobecnému súdu ako ústavne nekonformné, vylučuje jeho interpretáciu iným spôsobom. V takomto prípade totiž odlišné ponímanie normatívneho textu potrebné považovať za prejav arbitrárnosti. Ústavne konformný výklad právnej normy, resp. výklad právnej normy vôbec, však ani v prípade jeho prípustnosti nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením vykladaného normatívneho textu. V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy (II. ÚS 244/2009). Navrhol, aby súd neprihliadal na argumenty žalobcu, nakoľko sú v rozpore s požiadavkou na ústavne konformný výklad ust. § 32 ods. 3 ZKR v znení aplikovateľnom na prejednávaný prípad.

11. Na pojednávaní dňa 25.09.2018 žalobca uviedol, že rozhodnutie vo veci sp. zn. 26Cbi/12/2016 nebolo meritórne preskúmané súdom vyššej inštancie. Pokiaľ ide o pohľadávku uplatňovanú v predmetnom konaní 90% tvorila zmluvná pokuta, preto mal za to, že skutkový stav je odlišný v tomto konaní, ako v konaní vedenom pod sp. zn. 26Cbi/12/2016.

12. Žalobca na pojednávaní dňa 29.03.2019 uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a pridrižiava sa svojich predošlých ústnych aj písomných vyjadrení.

13. Žalovaný v 1. rade na pojednávaní dňa 29.03.2019 uviedol, že v danom prípade retroaktívita neprichádza do úvahy. Rámcová zmluva bola uzavretá 27.03.2013 a zmluva o poskytovaní služieb z roku 2015, pričom v čase uzatvárania týchto zmlúv obe strany vedeli o účinnosti normy z roku 2012. Toto ustanovenie nikdy nebolo Ústavným súdom zrušené ani neboli pozastavené účinky tohto ustanovenia. Mal za to, že nejde o spor týkajúci sa výkladu právnej normy ako takej, nakoľko ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR tak ako boli v pôvodnom znení platnom od 01.01.2012 resp. tak ako sú platné v novelizovanom znení od 01.01.2016 sú jasné. V novelizovanom znení už sa posudzuje spriaznenosť podľa momentu vzniku pohľadávky ako takej, pričom podľa ustanovenia, na ktoré sa uplatňuje v tomto prípade sa moment vzniku pohľadávky v úvahu neberie a berú sa do úvahy len kritériá uvedené v § 9 ZKR, kde zákon presne vymedzuje, ktoré osoby sa považujú za osoby spriaznené.

14. Žalovaný v 2. rade na pojednávaní dňa 29.03.2019 uviedol, že trvá na doterajších vyjadreniach.

15. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 26Cbi/9/2015-312 zo dňa 29.03.2019 žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi náhradu trov konania.

16. Proti rozsudku sp. zn. 26Cbi/9/2015-312 zo dňa 29.03.2019 podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 3CoKR/36/2019-500 zo dňa 29.07.2021 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odvolacieho súdu v prípade, že by došlo k výkladu uvedeného ustanovenia účinného do 31.12.2015 a toho istého ustanovenia účinného od 01.01.2016 rozdielne, došlo by k vytvoreniu dvoch rôznych skupín veriteľov, pričom jedna skupina pri posudzovaní podľa ustanovenia účinného do 31.12.2015 by bola uspokojovaná v poradí ako „podriadená pohľadávka“ a ďalšia skupina posudzovaná podľa ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR účinného od 01.01.2016 by bola posudzovaná v skupine „iné pohľadávky“. Pri posudzovaní výkladu ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR je potrebné vychádzať zo skutočného obsahu a účelu právnej normy. Nekomfortným výkladom § 95 ods. 3 ZKR účinným do 31.12.2015 tak ako je to uvedené v zákone, by došlo k výraznému zhoršeniu pozície veriteľov, čo zrejme nebolo úmyslom zákonodarcu. Odvolací súd mal za to, že výklad právnej normy ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR účinný do 31.12.2015 a § 95 ods. 3 ZKR účinný od 01.01.2016 je sporný. Krajský súd uložil súdu prvej inštancie, aby v súlade s ust. § 162 ods. 1 písm.

b/ CSP po prerušení konania podal Návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov, a to ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR účinného do 31.12.2015 a ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR účinného od 01.01.2016. Súd prvej inštancie mal rozhodnúť po zaujatí stanoviska Ústavným súdom SR.

17. Okresný súd Košice I konanie prerušil a podal Návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov. Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č. k. PL. ÚS 4/2023-29 zo dňa 30.03.2023 návrh odmietol.

17A. V článku III. odôvodnenia predmetného uznesenia Ústavný súd SR ako obiter dictum uviedol, že v skutočnosti v ustanovení § 95 ods. 3 zákona o konkurze nedošlo 1. januára 2016 k žiadnej obsahovej zmene, ale len k určitému formulačnému spresneniu textu, pričom aj príslušná dôvodová správa vo vzťahu k tejto zmene konštatuje: „Precizuje sa súčasná právna úprava spriaznených pohľadávok vymedzením obdobia.“ Napadnuté znenie ustanovenia § 95 ods. 3 zákona o konkurze zavedené s účinnosťou od 1. decembra 2012 a účinné v tomto znení do 31. decembra 2015 za spriaznenú pohľadávku považuje „pohľadávku, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom“. Právna úprava účinná od 1. decembra 2016 za spriaznenú pohľadávku považuje „pohľadávku, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom“.

17B. Z porovnania oboch týchto znení vyplýva, že tieto sú obsahovo totožné a niet medzi nimi žiadneho rozdielu po vecnej stránke. Pohľadávka nadobúda právny status spriaznenej pohľadávky, ak patrí veriteľovi, ktorý je spriaznený s úpadcom. Tento právny status jej už ostáva natrvalo bez ohľadu na to, či jej veriteľ prestane byť spriaznenou osobou s úpadcom alebo ju postúpi osobe, ktorá nie je spriaznenou osobou úpadcu. V čase vyhlásenia konkurzu, resp. v čase prihlásenia dotknutej pohľadávky môžu nastať dve situácie: a) veriteľ je spriaznenou osobou úpadcu (Ak veriteľ je spriaznenou osobou s úpadcom, prihlásená pohľadávka má vždy právny status spriaznenej pohľadávky.), b) veriteľ nie je spriaznenou osobou úpadcu (Ak veriteľ nie je spriaznenou osobou s úpadcom, prihlásená pohľadávka nemá právny status spriaznenej pohľadávky za predpokladu, že ani nikdy v minulosti tento právny status nemala. Ak čo len v určitom okamihu tento právny status mala, je spriaznenou pohľadávkou.).

17C. Nadväzujúc na uvedené, Ústavný súd SR uviedol, že ustanovenie § 95 ods. 3 zákona o konkurze v znení účinnom od 1. januára 2016 doznalo zásadnú obsahovú zmenu v spojitosti s novozavedeným ods. 4 do tohto ustanovenia. Podľa ods. 4 nepôjde o spriaznenú pohľadávku, ak veriteľ pri nadobudnutí pohľadávky nevedel a ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemohol vedieť, že ide o spriaznenú pohľadávku. Touto zmenou sa skutočne vytvárajú dve kategórie spriaznených pohľadávok. Ustanovenie § 95 ods. 4 zákona o konkurze, ktoré „mení spriazneného veriteľa na nespriazneného“, však navrhovateľom nebolo napadnuté.

17D. Zároveň Ústavný súd SR dodal, že aj keby hypoteticky šlo o obsahovú zmenu právnej úpravy, podľa prechodných ustanovení v § 206c zákona o konkurze platí, že konania začaté pred 1. januárom 2016 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2015. Z týchto dôvodov vo všetkých konaniach začatých do 31. decembra 2015 majú veritelia rovnaký právny režim pri uspokojovaní svojich pohľadávok.

18. V priebehu konania Okresný súd Banská Bystrica uznesením č. k. 2K 12/2015-876 zo dňa 03.03.2023 odvolal z funkcie správcu úpadcu KOVOD, a.s., JUDr. Jaroslava Jakubča a uznesením č. k. 2K 12/2015-894 zo dňa 29.03.2023 ustanovil za nového správcu spoločnosť UBC 2020, k.s., so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica.

19. Žalobca v ďalšom zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a poukázal tiež na skutočnosti uvedené v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Košiciach a v článku III. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR.

20. Žalovaní v 1. a 2. rade zotrvali na svojich doterajších vyjadreniach.

21. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

22. Na preukázanie tvrdených skutočností, ako prostriedky procesného útoku žalobca predložil, resp. označil súdu tieto dôkazy: Súhrnnú prihlášku nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015, Oznámenia o popretí pohľadávky z dní 11.05.2015 a 20.05.2015, Dôvodovú správu k návrhu zákona

č. 87/2015 Z.z., Zoznam spriaznených osôb spoločnosti KOVOD, a.s., komentár k § 95 ZKR (v znení od 01.01.2016 do 30.06.2016).

23. Žalovaný v 1. rade na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany predložil, resp. označil tieto dôkazy: výpis z obchodného registra úpadcu, výpis z obchodného registra žalobcu, Zmluvu (listinu) o zriadení záložného práva na akcie zo dňa 03.11.2008, Notársku zápisnicu zo dňa 31.08.2010 (č. N 461/2010, NZ 30774/2010, NCRIs 31246/2010), článok označený ako Po oceliarni zošrotovali finančníci ďalšiu firmu (zo stránky <http://hn.hnonline.sk/ekonomika-a-firmy-117/po-oceliarni-zosrotovali-financnici-dalsiu-firmu-764041>), Rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26Cbi/12/2016 zo dňa 16.06.2017, konkurzný spis Okresného súdu Košice I, sp. zn. 31K/58/2014.

24. Žalovaný v 2. rade na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojej procesnej obrany predložil, resp. označil tieto dôkazy: výpis z obchodného registra úpadcu, Listinu o zriadení záložného práva na akcie zo dňa 03.11.2008, Notársku zápisnicu zo dňa 31.08.2010 (č. N 461/2010, NZ 30774/2010, NCRIs 31246/2010).

25. Nebolo medzi stranami sporné, že: Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 24.10.2015 sp. zn. 31K/58/2014 zverejneným v obchodnom vestníku č. 209/2014 dňa 31.10.2014 začal konkurzné konanie na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 09.02.2015 sp. zn. 31K/58/2014 zverejneným v obchodnom vestníku č. 31/2015 dňa 16.02.2015 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/58/2014-6402 zo dňa 25.09.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.10.2015 bol odvolaný správca podstaty KRÁLIK & PARTNERS, konkurzy a reštrukturalizácie k.s. a bol ustanovený nový správca podstaty Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., žalobca (resp. jeho právny predchodca) v základnej prihlasovacej lehote prihlásil súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok zo dňa 31.03.2015 pohľadávky v súhrnnej výške 22 264 075,61 EUR, pričom tieto pohľadávky boli čo do poradia prihlásené ako „iná pohľadávka“, pohľadávky žalobcu sú zapísané v zozname pohľadávok pod poradovými číslami 502 až 616, správca poprel všetky pohľadávky čo do poradia ich prihlásenia ako „iná pohľadávka“ (pričom uznal poradie „podriadená pohľadávka“), žalovaný v 2. rade poprel pohľadávky zapísané v zozname pohľadávok pod číslami 502 až 516, 518 až 568, 570 až 606, 608 až 609 a 616 čo do poradia ich prihlásenia ako „iná pohľadávka“ (pričom uznal poradie „podriadená pohľadávka“), oznámenie o popretí bolo žalobcovi riadne doručené, dôvodom popretia pohľadávok bola spriaznenosť úpadcu (spoločnosti SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s.) so žalobcom (resp. spoločnosťou KOVOD, a.s.) a to prostredníctvom osoby p. J. C. E. tak, ako to uviedli procesné strany vo svojich vyjadreniach.

26. Sporné medzi stranami bolo, či existuje spriaznenosť medzi úpadcom (spoločnosťou SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s.) a žalobcom (resp. spoločnosťou KOVOD, a.s.) a či odpadol dôvod spriaznenosti, a to s prihliadnutím na posúdenie retroaktivity sporných ustanovení § 95 ods. 3 ZKR vo väzbe na ust. § 9 ZKR v znení platnom a účinnom v období od 01.01.2012 do 31.12.2015.

27. Zo zoznamu spriaznených osôb spoločnosti KOVOD, a.s. súd zistil, že spoločnosť SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., ani p. J. C. E. neboli uvedení v tomto zozname.

28. Nebolo medzi stranami sporné a z obchodného registra súd zistil, že J. C. E. je od 06.09.2012 členom dozornej rady spoločnosti SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. a v období od 20.05.2010 do 26.11.2010 (vrátane) bol členom dozornej rady spoločnosti KOVOD, a.s.. Kópiou Notárskej zápisnice č. N 461/2010, NZ 30774/2010, NCRIs 31246/2010 zo dňa 31.08.2010 napísanej na Notárskom úrade JUDr. Zory Belkovej a Listinou prítomných akcionárov z 31.08.2010 mal súd preukázané, že J. C. E. bol v danom období (dňa 31.08.2010) akcionárom spoločnosti KOVOD, a.s. s počtom akcií 70, t.j. so 70%-ným podielom na základnom imaní spoločnosti.

29. Podľa žalovaných v 1. a 2. rade v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. e) a ods. 3 a ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení platnom a účinnom do 31.12.2015 je spoločnosť KOVOD, a.s. spriaznenou osobou spoločnosti SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s..

30. Z konkurzného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 31K/58/2014 súd zistil dôvod popretia predmetných pohľadávok správcom.

31.Podľa ust. § 9 ZKR platného a účinného v čase vyhlásenia konkurzu: (1) Spriaznenou osobou právnickej osoby sa na účely tohto zákona rozumie a) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, 2) prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby, b) fyzická osoba alebo iná právnická osoba, ktorá má v právnickej osobe kvalifikovanú účasť, c) štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu, vedúci zamestnanec, prokurista alebo člen dozornej rady právnickej osoby uvedenej v písmene b), d) blízka osoba 3) fyzickej osoby uvedenej v písmenách a) až c), e) iná právnická osoba, v ktorej má právnická osoba alebo niektorá z osôb uvedených v písmenách a) až d) kvalifikovanú účasť. (2) Spriaznenou osobou fyzickej osoby sa na účely tohto zákona rozumie blízka osoba fyzickej osoby, ako aj právnická osoba, v ktorej má fyzická osoba alebo blízka osoba fyzickej osoby kvalifikovanú účasť. (3) Kvalifikovanou účasťou sa na účely tohto zákona rozumie priamy alebo nepriamy podiel predstavujúci aspoň 5% na základnom imaní právnickej osoby alebo hlasovacích právach v právnickej osobe alebo možnosť uplatňovania vplyvu na riadení právnickej osoby, ktorý je porovnateľný s vplyvom zodpovedajúcim tomuto podielu; nepriamym podielom sa na účely tohto zákona rozumie podiel držaný sprostredkovane prostredníctvom právnických osôb, v ktorých má držiteľ nepriameho podielu kvalifikovanú účasť.

32.Podľa ust. § 95 ZKR platného a účinného do 31.12.2011: (1) Nezabezpečené pohľadávky sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti podstate priradených k súpisovým zložkám majetku tvoriacich všeobecnú podstatu. Ak nie je možné uspokojiť nezabezpečené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (2) Pohľadávky spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu 22) (ďalej len "podriadené pohľadávky") sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý vo všeobecnej podstate zvýšil po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Ak nie je možné uspokojiť podriadené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky.

33.Podľa ust. § 95 ZKR platného a účinného od 01.01.2012 do 31.12.2015: (1) Nezabezpečené pohľadávky sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti všeobecnej podstate. Ak nie je možné uspokojiť nezabezpečené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (2) Pohľadávky spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu 1a) (ďalej len "podriadené pohľadávky") sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý vo všeobecnej podstate zvýšil po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Ak nie je možné uspokojiť podriadené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (3) Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom; na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok zabezpečovacím právom sa v konkurze neprihliada.

34.Podľa ust. § 95 ZKR platného a účinného po 01.01.2016 (do 30.06.2016): (1) Nezabezpečené pohľadávky sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý zvýšil po odpočítaní pohľadávok proti všeobecnej podstate. Ak nie je možné uspokojiť nezabezpečené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (2) Pohľadávky spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu 1a) (ďalej len "podriadené pohľadávky") sa v zistenom rozsahu uspokojia z výťažku zo speňaženia majetku tvoriaceho všeobecnú podstatu, ktorý vo všeobecnej podstate zvýšil po úplnom uspokojení iných nezabezpečených pohľadávok. Ak nie je možné uspokojiť podriadené pohľadávky v celom rozsahu, uspokojia sa pomerne podľa ich vzájomnej výšky. (3) Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom (ďalej len "spriaznené pohľadávky"); na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok zabezpečovacím právom sa v konkurze neprihliada. (4) Ustanovenie odseku 3 sa nepoužije na uspokojenie veriteľa, ktorý nie je spriaznený s úpadcom a v čase nadobudnutia spriaznenej pohľadávky nevedel a ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemohol vedieť, že nadobúda spriaznenú pohľadávku. Predpokladá sa, že veriteľ pohľadávky z dlhopisu alebo iného finančného nástroja na základe obchodu na regulovanom trhu, mnohostrannom obchodnom systéme alebo obdobnom zahraničnom organizovanom trhu, o spriaznenosti pohľadávky nevedel.

35.Podľa ust. § 28 ZKR platného a účinného do 31.12.2015 (v čase vyhlásenia konkurzu): (1) Pohľadávka, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, sa v konkurze uplatňuje prihláškou. (2) Prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd. (3) Ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihliada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správca zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy. (4) Ak ide o zabezpečenú pohľadávku, v prihláške doručenej správcovi sa musí riadne a včas uplatniť aj zabezpečovacie právo, a to v základnej prihlasovacej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu, inak zanikne. (5) Prihláškou možno uplatniť aj budúcu pohľadávku alebo pohľadávku, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky (ďalej len "podmienená pohľadávka"); práva spojené s podmienenou pohľadávkou je však podmienený veriteľ oprávnený uplatňovať, až keď správcovi preukáže vznik podmienenej pohľadávky. (6) Doručenie prihlášky správcovi má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké právne účinky ako uplatnenie práva na súde. (7) V konkurze uplatňuje svoju pohľadávku prihláškou aj veriteľ, ktorý má pohľadávku voči inej osobe ako úpadcovi, ak je zabezpečená zabezpečovacím právom vzťahujúcim sa k majetku úpadcu. Takýto veriteľ môže byť v konkurze uspokojený iba z výťažku získaného speňažením majetku, ktorý zabezpečuje jeho pohľadávku, pričom hlasovacie práva na schôdzi veriteľov môže vykonávať iba v rozsahu, v akom jeho pohľadávka bude pravdepodobne uspokojená z majetku, ktorým je zabezpečená. (8) Ak si takýto veriteľ svoju zabezpečenú pohľadávku v základnej prihlasovacej lehote neprihlási, na jeho zabezpečovacie právo sa v konkurze neprihliada, má však proti dotknutej podstate právo na vydanie toho, o čo sa dotknutá podstata v dôsledku toho obohatila, pričom takéto právo môže uplatniť proti dotknutej podstate ako pohľadávku proti podstate, ktorá sa však uspokojí až po uspokojení všetkých ostatných pohľadávok proti tejto podstate.

36.Podľa ust. § 32 ZKR platného a účinného do 31.12.2015 (v čase vyhlásenia konkurzu): (1) Každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť. (2) Prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie. (3) Pohľadávku možno poprieť a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky. (4) Z dôvodu vysokého počtu prihlášok alebo iného vážneho dôvodu súd môže aj opakovane na návrh správcu alebo bez návrhu predĺžiť správcovi lehotu na popretie pohľadávok, vždy najviac o 30 dní. (5) Ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou. (6) Popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá. (7) Popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak a) bolo podané na predpísanom tlačive a b) na bankový účet správcu bola pripísaná kaucia 350,- Eur s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok ako variabilného symbolu; na ten účel správca zverejní v Obchodnom vestníku bankový účet, na ktorý možno skladať kauciu; kauciu možno zložiť len do uplynutia lehoty na popretie pohľadávky, pričom pre každé popretie pohľadávky, ktorá bola uplatnená samostatnou prihláškou, musí byť zložená samostatná kaucia; kaucia tvorí súčasť všeobecnej podstaty; v prípade úplnej alebo čiastočnej dôvodnosti popretia má popierajúci veriteľ právo na vrátenie kaucie, ktoré môže uplatniť ako pohľadávku proti podstate. (8) Úpadca je oprávnený prihlásenú pohľadávku namietnuť v lehote určenej pre veriteľov na popieranie pohľadávok. Námietka sa zapíše do zoznamu pohľadávok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam. (9) Veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu

o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde. (10) Ak veriteľ pohľadávky popretej čo do poradia nepodal žalobu, platí najnižšie uznané poradie. (11) Súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu 8b). Ak navrhovateľ preddavok nezloží, súd konanie zastaví. Ak popierajúci veriteľ preddavok nezloží, súd v konaní o určení popretej pohľadávky rozhodne, že popretie pohľadávky je neúčinné. (12) Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania o určení popretej pohľadávky, ak bol konkurz zrušený pre nedostatok majetku. (13) Ak bola popretá pohľadávka veriteľa, o ktorej rozhodovať patrí do právomoci iného orgánu ako súdu, je súd, ktorý by bol príslušný na preskúmanie zákonnosti takéhoto rozhodnutia, príslušný aj na konanie o určení tejto pohľadávky; to platí aj vtedy, ak iný orgán ako súd takéto rozhodnutie nevydal. (14) O odvolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu prvého stupňa v konaní o určení popretej pohľadávky rozhoduje iný senát tohto súdu. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o určení popretej pohľadávky nie je prípustné dovolanie ani mimoriadne dovolanie. (15) V žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. (16) Rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania. (17) Uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. (18) Pohľadávku popretú len správcom a pohľadávku popretú veriteľom so súhlasom tohto veriteľa môže správca písomne uznať, ak o jej určení ešte nerozhodol súd. Uznaním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú. (19) Pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

37.Podľa ust. § 206a ZKR: (1) Konania začaté pred 1. januárom 2012 sa dokončia podľa doterajších predpisov, ak odsek 2 neustanovuje inak. (2) V konaniach začatých pred 1. januárom 2012 má veriteľ, ktorým je orgán, inštitúcia alebo agentúra Európskej únie, právo hlasovať na schôdzi veriteľov aj vtedy, ak bola jeho pohľadávka popretá čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti. (3) Ak dlžník spĺňal podmienky predĺženia podľa tohto zákona aj pred 1. januárom 2013 a podmienky predĺženia trvajú aj po 1. januári 2013, osoby, ktoré pred 1. januárom 2013 vykonávali funkciu štatutárneho orgánu alebo člena štatutárneho orgánu, likvidátora alebo boli zákonným zástupcom dlžníka a vykonávali túto funkciu aj po 1. januári 2013, zodpovedajú za záväzok zaplatiť v prospech konkurznej podstaty sumu vo výške dlžníkovho zapísaného základného imania, ak nepodajú návrh na vyhlásenie konkurzu do 31. marca 2013.

38.Podľa ust. § 206c ZKR konania začaté pred 1. januárom 2016 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2015.

39.Naliehavý právny záujem na podanie tejto žaloby vyplýva priamo z ustanovenia § 32 zák. č. 7/2005 Z.z., ktoré za splnenia podmienok v nich stanovených umožňuje podať veriteľovi žalobu o určenie popretej pohľadávky.

40.Žalobca podal žalobu v zákonom stanovenej lehote.

41.Ako to vyplýva aj z bodu 28. odôvodnenia tohto rozsudku J. C. E. je od 06.09.2012 členom dozornej rady spoločnosti SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. a v období od 20.05.2010 do 26.11.2010 bol členom dozornej rady spoločnosti KOVOD, a.s. Zároveň J. C. E. bol dňa 31.08.2010 akcionárom spoločnosti KOVOD, a.s.

42.Predmetné pohľadávky žalobcu vznikli na základe Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 27.03.2013 a faktúr vystavených v období od 10.12.2013 do 10.09.2014 (splatných od 08.02.2014 do 09.11.2014), na základe zmlúv o preprave vecí a faktúr vystavených v období od 13.08.2014 do 23.10.2014 (splatných od 12.10.2014 do 08.12.2014), na základe Zmluvy o nájme hnutelnej veci zo dňa 31.10.2014 a faktúr vystavených v období od 31.01.2015 do 16.02.2015 (splatných od 16.02.2015 do 02.03.2015), na základe Zmluvy o poskytovaní služieb a faktúry zo dňa 16.02.2015 a splatnej 16.02.2015, na základe Kúpnej zmluvy a faktúry zo dňa 03.11.2014 splatnej 02.01.2015 a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.09.2014.

43.J. C. E. v čase vzniku predmetných pohľadávok už nebol členom dozornej rady spoločnosti KOVOD, a.s. a nebolo súdu preukázané, že J. C. E. bol akcionárom spoločnosti KOVOD, a.s. v čase vzniku predmetných pohľadávok.

44.Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase vzniku pohľadávok neexistovalo prepojenie medzi spoločnosťami KOVOD, a.s. a SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., prostredníctvom osoby J. C. E..

45.Podľa ust. § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

46.Podľa čl. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. (CSP): (1) Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. (2) Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

47.V citovanom článku 3 CSP je vyjadrené základné interpretačné pravidlo ustanovení Civilného sporového poriadku a tým aj ZKR. Ústavný súd Slovenskej republiky pritom uzavrel, že právo a povinnosť všeobecných súdov vykladať právny predpis ústavne konformným spôsobom vyplývajúca z ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa nedá použiť vtedy, keď jednoznačné znenie normatívneho textu, i keď sa javí ako ústavne nekonformné, vylučuje jeho interpretáciu iným spôsobom. V takomto prípade totiž odlišné ponímanie normatívneho textu je potrebné považovať za prejav arbitrárnosti (I. ÚS 212/2006). Ústavne konformný výklad právnej normy, resp. výklad právnej normy vôbec však ani v prípade jeho prípustnosti nemôže siahať tak ďaleko, aby sa dostal do rozporu so znením, resp. so zmyslom vykladaného normatívneho textu. V takomto prípade by totiž už nešlo o výklad, ale o faktickú novelizáciu právnej normy (II. ÚS 244/2009). Každý má totiž právo, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02).

48.Ústavný súd SR v článku III. odôvodnenia uznesenia č. k. PL. ÚS 4/2023-29 zo dňa 30.03.2023 poskytol výklad k ust. § 95 ods. 3 ZKR v znení platnom a účinnom do 31.12.2015 ako aj od 01.01.2016.

49.S poukazom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na článok III. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. k. PL. ÚS 4/2023-29 zo dňa 30.03.2023 (bod. 17. odôvodnenia tohto rozsudku) súd dospel k záveru, že medzi spoločnosťami KOVOD, a.s. a SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. neexistuje vzťah spriaznenosti. Posudzovanie tzv. histórie veriteľov konkrétnej pohľadávky sa uskutočňuje v časovej línii spätne vždy len do momentu vzniku pohľadávky. V čase vzniku pohľadávky neboli tieto spoločnosti spriaznenými osobami, keďže J. C. E. už nebol členom dozornej rady spoločnosti KOVOD, a.s. a nebolo preukázané, že by mal byť akcionárom tejto spoločnosti.

50.Nakoľko spoločnosti KOVOD, a.s. a SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s., nie sú spriaznenými osobami, pohľadávky žalobcu, resp. spoločnosti KOVOD, a.s. uplatnené predmetnými prihláškami v konkurznom konaní vedenom proti úpadcovi SLOVAKIA STEEL MILLS, a.s. v konkurze sa majú uspokojovať v poradí ako iné pohľadávky, teda nie ako podriadené pohľadávky.

51.Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná, preto jej vyhovel.

52.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

54.Nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Mestský súd Košice.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).